

2. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 A. Erhvervelse af dansk indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 er betinget af, at den, som afgiver erklæring, godtgør, at den pågældende derved mister sit statsborgerskab i andre stater.

Stk. 2. Erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 kan alene afgives af personer, som på tidspunktet for erklæringens afgivelse har lovligt ophold her i riget. Erklæring kan dog ikke afgives, hvis der verserer en sag mod den pågældende, hvor der af anklagemyndigheden er nedlagt påstand om udvisning, eller hvor anklagemyndigheden som vilkår for et tiltalefrald har fastsat, at den pågældende udvises.

Stk. 3. Erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 kan ikke afgives ved væрге eller af forældremyndighedens indehaver.

Stk. 4. En erklæring afgivet efter lovens § 3 eller § 4 afvises af den myndighed, som erklæringen er fremsat over for, hvis myndigheden ikke finder, at betingelserne for at erhverve dansk indfødsret ved erklæring er opfyldt. Afvisning af en erklæring kan påklages til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration.«

3. I § 5 indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* Ud over de i stk. 1 nævnte betingelser er det endvidere en betingelse for, at et barn kan omfattes af erhvervelsen af dansk indfødsret, at det godtgøres, at barnet ved erhvervelsen mister sit statsborgerskab i andre stater, medmindre den anden af barnets forældre fortsat har statsborgerskab dér og ligeledes har del i forældremyndigheden.«

4. I § 6, *stk. 2*, ændres »§ 5« til: »§ 5, *stk. 1*,«.

5. I § 8 indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* Ved anvendelsen af stk. 1 ligestilles bopæl i et nordisk land i sammenlagt mindst 7 år med bopæl her i riget.«

6. § 8 A, *stk. 2*, ophæves.

7. Efter § 8 A indsættes:

»§ 8 B. Den, som dømmes for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, kan ved dom frakendes sin danske

indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.

Stk. 2. Er en person i udlandet straffet for en handling, der efter stk. 1 kan medføre frakendelse af dansk indfødsret, kan indfødsret frakendes i medfør af straffelovens § 11.

§ 8 C. En person kan ikke støtte ret på at have haft dansk indfødsret, når den pågældende er frakendt indfødsretten i medfør af § 8 A eller § 8 B. Det gælder dog ikke, i det omfang retsforholdet vedrører tiden før frakendelsen.«

8. § 8 B og § 8 C ophæves og i stedet indsættes som § 8 D og § 8 E:

»§ 8 D. Sag om frakendelse af dansk indfødsret efter § 8 A indbringes for retten af anklagemyndigheden efter anmodning fra ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Påstand om frakendelse af indfødsret kan efter anmodning fra ministeren for flygtninge, indvandrere og integration nedlægges i forbindelse med en straffesag.

Stk. 2. Rejses sag om frakendelse, uden at der samtidig nedlægges påstand om straf, indbringes sagen for byretten i den retskreds, hvor den pågældende bor eller opholder sig. Har den pågældende ikke kendt bopæl eller opholdssted her i landet, indbringes sagen for Københavns Byret. Sagen føres i strafferetsplejens former.

§ 8 E. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan hos andre myndigheder indhente de oplysninger, også i elektronisk form, som er nødvendige for at behandle sager om frakendelse af dansk indfødsret i medfør af § 8 A.«

9. I § 12, *stk. 4*, ændres »§§ 3, 4, 10 B og 10 C« til »§§ 3 og 4«.

10. § 10, § 10 A, § 10 B, § 10 C og § 11 ophæves.

§ 2

Stk. 1. Lovens § 1, nr. 1-5, 9 og 10, træder i kraft den 1. juli 2004.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 6-8, træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende og gælder for handlinger begået efter lovens ikrafttræden.